

Ministerstvo obrany ČR

Praha, dne 17. 7. 2017

Diskusní příspěvek k věcnému návrhu zákona, zpracovaný ve smyslu požadavku MO

PÁTÉ DISKUZNÍ TÉMA

I. Úvod

Již předchozí téma bylo zajímavé samotným úvodem, tento tematický blok je bezesporu zajímavější, a proto si dovoluji ho neopouštět bez reakce.

V současné době je „příprava občanů k obraně státu dobrovolná, pokud zákon o zajišťování obrany České republiky nestanoví jinak“

V praxi jsou proto komplexně realizována opatření směřující do oblasti plánování přípravy občanů k obraně státu a uplatňování požadavků na přípravu občanů k obraně státu, v malé míře je pak organizována příprava občanů k obraně státu. Pokud tato příprava má zahrnovat zdravotnickou přípravu, přípravu k civilní obraně, zájmovou činnost s technickým a sportovním zaměřením, přípravu obyvatelstva k sebeobraně a vzájemné pomoci a další činnosti spojené s branností a se zabezpečením přípravy k obraně státu, pak je z provedených průzkumů zřejmé, že v plném rozsahu a zákonem předvídaným způsobem není k obraně státu připraven žádný občan (naštěstí v této oblasti mimo stát alespoň doplňkově působí zejména příprava členů spolků s branně – sportovní tematikou, obecného sportovního zaměření apod., část občanů je pak s obdobným zaměřením připravována v rámci výkonu své profese, i když s využitím například pro zajišťování vnitřní bezpečnosti).

Neuspokojivost této situace je zhoršována ještě tím, že občan k přípravě k obraně není v době míru žádným způsobem motivován, a tedy se smíruje s tím, že za stavu ohrožení státu nebo válečného stavu se pro něj příprava občanů k obraně státu stane povinnou; otázkou je, zda v takové situaci již není pozdě, a spíše k úvaze občana se ponechává, zda taková příprava pro něj bude dostatečná, zda skutečně rutinně přijme požadované dovednosti a zda nově sdělené informace, požadavky a povinnosti se skutečně stanou součástí jeho života a zvyklostí.

V úvodní větě je uvedeno, že příprava občanů k obraně státu je dobrovolná. Není-li však podporována a organizována, nemůžeme očekávat, že se jí bude kterýkoliv občan cíleně věnovat. Výsledkem je pak úpadek schopností, nezbytných k obraně státu. Domníváme se, že právě absence podpory, vznik profesionální armády a to, že jsme se stali členy NATO, nás občany dovedlo ke stavu popisovanému, který považujeme, bohužel, za objektivní.

Současně však musíme uvést, že naši členové mají touhu své dovednosti rozšiřovat i přesto, že se nyní nacházíme v době míru.

ASDS ČR začala organizovat kurzy Neodkladné první pomoci, které jsou našimi členy vyhledávány i přesto, že se jedná o činnost, která nesouvisí se střelbou. Z toho dovozujeme, že vznikne-li příležitost, vznikne i poptávka, neexistuje-li však nabídka, nemůže existovat ani motivace občanů, to v jakémkoliv směru, s výjimkou zájmových činností, což potvrzuje i MO poukazem na Sokolské prvorepublikové aktivity atd.

Jak jsme již zmiňovali v příspěvku k prvnímu a druhému tématu, nebude-li vytvářen a budován v obyvatelstvu vztah k vlasti a národní hrdosti, nevznikne nikdy potřeba se zapojit do jakékoliv činnosti, související s obranou státu, což považujeme za zásadní. Druhým zásadním a navazujícím aspektem pak je

nezbytnost vytvoření příležitosti se do obrany státu zapojit a podílet se na ní, kdy nebude-li vytvářeno prostředí pro zapojení se do obrany státu, popisovaný stav bude neměnný.

II. Témata k diskuzi

Považujete změnu dosavadního stavu za účelnou, nebo se domníváte, že existující praxe v přípravě občanů k obraně státu je vyhovující?

Z výše uvedeného plyne, že stávající praxi považujeme za zcela nevyhovující a je žádoucí stav podstatně změnit, a proto snahy o změnu tohoto stavu ze strany MO a Armády ČR považujeme za vítanou, otázkou však je, zda vše neskončí právě těmito snahami či přijetím zákona, jehož naplňování se stane v důsledku obtíží.

Považujeme za zásadní pokračování v rozvoji tohoto trendu tak, aby se zcela neuspokojivá situace, nikoliv však jednorázově, změnila. Základem ale musí být trvalá iniciativa MO a Armády ČR, bez níž nebude možné vadný stav změnit.

Toto bude podmíněno zejm. tím, že se Armáda ČR přestane zaměřovat pouze na profesionální armádu (což není výtka), ale zahrne do spektra svého aktivního zájmu jak širší preferování aktivních záloh, kterým se bude více věnovat, tak spolky, které bude svou záštitou a podporou, v rámci svých materiálních a personálních kapacit, aktivně podporovat, a dá jim a jejich členům pocit sounáležitosti s Armádou ČR a odpovědnosti za obranu státu.

V jakých oblastech, s využitím jakých vzdělávacích a výcvikových forem a v jakém rozsahu by bylo vhodné přípravu k obraně státu občanům nabízet a realizovat?

Každý spolek má nastavena dlouhodobě, zvykově, pravidla pro vzdělávání a výcvik, svůj vlastní rozvoj a „nábor“ členů. Otázkou proto je, zda je žádoucí se pokoušet měnit tyto zažitě a roky ověřené tradiční způsoby vnitřní organizace spolků. Domníváme se, že by toto mělo být ponecháno na vůli spolků s tím, že by tyto jejich zvykové aktivity měly být pouze podporovány, nikoliv měněny či nastavovány. Samy spolky pak vymyslí způsoby, které budou, v rámci jejich činnosti, optimální. Snažit se vymyslet již vymyšlené, anebo měnit fungující, považujeme za nesprávné.

Bude-li spolkům umožňována účast na akcích MO či Armády, samy se budou široké veřejnosti i navzájem mezi sebou prezentovat s cílem rozšířit svou členskou základnu. V souvislosti s tím je na zvážení, zda by neměly být rozšířeny prezentační akce Armády ČR, které u nás mají dlouhou historii, a nyní jsou dlouhodobě opomíjeny, při nichž by se „branné spolky“ mohly prezentovat, společně s AČR, veřejnosti. Obnovení těchto prezentačních akcí Armády ČR by bylo veřejností bezesporu vítáno, kdy zúžení prezentačních akcí na NATO Dny v Ostravě, či Bahna, považujeme za nedostatečné, což dokládá dlouhodobě velký zájem návštěvníků o tyto akce, mnohé však velikost těchto akcí odradí, raději by navštívili akce menšího charakteru, která by se uskutečnila blíže jejich místa bydliště, tedy návrat k dříve funkčnímu modelu prezentace Armády ČR.

Otázka však byla směřována jinam, a to na oblasti, způsob vzdělávání a výcviku a rozsahu přípravy. Spektrum „zájmových spolků“ MO definovalo (a zveřejnilo na FB) výčtem těch spolků, které přizvalo k veřejné diskuzi v rámci vlastních, zájmových cílů, které považovalo za podstatné pro obranu státu. Na tento výběr jsme reagovali v Prvním diskusním příspěvku tím, že jsme označili výběr za nedostatečný, došlo-li k opomenutí spolků, jejichž předmětem činnosti jsou bojová umění, např. box či Krav Maga anebo Systema.

Pro zodpovězení předložených otázek budou vždy zásadní cíle, sledované MO a Armádou ČR, kdy na základě těchto cílů vznikne spolkům prostor pro zapojení se do projektů, organizovaných v rámci obrany státu, na který by měly navazovat i příslušné dotační programy, resp. těmito by bylo možné ovlivňovat předmětné cíle a činnost spolků.

Domníváme se proto, že není zapotřebí definovat zájmové oblasti, protože spolková činnost postihuje všechny/jakékoli oblasti. Bude-li MO znát svůj cíl, stačí nabídnout spolkům možnost oblast prezentovat a rozvíjet a následně využívat potenciál, který v sobě spolková činnost skrývá, to bez tvorby vzdělávacích a výcvikových forem, bez úpravy rozsahu přípravy a mnoha dalších okolností, které jsou nezbytné pro přípravu Armády ČR a aktivních záloh. Tyto výcvikové formy pak bude mít možnost vytvořit, na základě zkušeností ze spolkové činnosti, pro potřebu výcviku příslušníků A ČR a aktivních záloh, právě Armáda ČR.

Sama spolková činnost pak v sobě zahrnuje prezentaci vlastní činnosti a uspokojuje potřeby neuzavřeného počtu občanů, tudíž důsledkem spolkové činnosti bude prezentace, nabídka a realizace kterékoliv oblasti u široké veřejnosti.

Určitě by bylo možné vymyslet mnoho způsobů nabídky a realizace, tyto však po čase omrzí, ztratí podporu a nadšení a jsou nákladné, nic z toho však neovlivňuje činnost spolků, které se zaměřují, dle své povahy a předmětu činnosti, na své zájmové skupiny, jimž se věnuje „lidsky“, nikoliv profesně.

Jaké by bylo vhodné použít motivační prvky pro aktivní zapojení občanů k obraně státu?

Ideálním motivačním prvkem pro zapojení občanů do obrany státu je Směrnice EU, která přiměla mnohé střelce k tomu, aby se dané oblasti věnovali a zapojili se tak do obrany státu. Navrhujeme proto vyčkat na další aktivity EU, které zajistí rozšiřování počtu občanů, zahrnutých do systému obrany státu. Toto, i když je skutečností, je uvedeno s nadsázkou.

V rámci Čtvrtého tématu jsme se vyjadřovali k záměru realizace vojenských cvičení a určité nedosažitelnosti pro mnohé občany, to např. s ohledem na fyzickou přípravu a nároky. V očích veřejnosti je jakákoliv armáda viděna jako skupina lidí, kteří splňují vysoké fyzické nároky, které jsou pro většinu občanů nedosažitelné, tudíž na armádu hledí s respektem, současně ji však považují za něco, co je pro ně nedosažitelné, a proto se svou možnou spoluúčastí na obraně státu dále nezabývají. Toto však neplatí u spolků.

Spolky považují za motivační osobní kontakt, který je vždy doprovázen zaujetím a emocemi, které souvisí s dobrovolnou činností a láskou k danému oboru, v našem případě láskou ke střelbě a zbraním. Osobní kontakt je základem pro nábor nových členů do spolků a jejich následné zapojení se do předmětu činnosti toho kterého spolku. Vše je založeno na zájmu, kamarádství, zábavě a dobrovolnosti, tedy všeho toho, pro co není v armádě prostor, což však neznamená, že provázáním činnosti spolku s armádou nemůže dojít k odstranění mnoha předsudků a tím i o rozšiřování potu těch, kteří se budou na obraně státu v budoucnu podílet.

Dále bychom chtěli upozornit na to, že není nutně nezbytné deklarovat jediný cíl v podobě požadavku na „aktivní zapojení občanů do obrany státu“, ale nabídnout spolkům, právnickým osobám, možnost se na obraně státu svou vlastní, zájmovou a dobrovolnou činností podílet, a členové spolků toto následně vezmou za vlastní, protože se ztotožní, v rámci svého hobby, s tímto úkolem.

Dalším motivačním prvkem by mohla být sama touha lidí poznávat, učit se novým věcem a zkoušet, což však nebude možné bez aktivní účasti MO a Armády ČR. Mezi ukázkou tohoto chování můžeme zařadit například to, že v posledních několika letech vzniklo v civilní sféře několik podnikatelských subjektů, nabízejících různá dobrovolná, placená školení První pomoci, kdy k účasti občany nevede profesní požadavek, ale potřeba uspokojit individuální touhu jednotlivce se takového vzdělávání zúčastnit, to i za situace, kdy mu vznikne povinnost si kurz hradit z vlastních prostředků, a i přesto jsou takovéto kurzy velmi vyhledávány.

Domníváme se proto, že vznikne-li nabídka a možnost účastnit se akcí/kurzů, pořádaných MO či Armádou v rámci vlastní činnosti (anebo činnosti branného spolku), zapojí se do vzdělávání a výcviku nejen členové spolků, ale i další občané. K tomu stačí, aby byl vytvářen kalendář akcí/soutěží/seminářů, které budou organizovány Armádou ČR nebo jednotlivými spolky, to pod záštitou Armády ČR či MO, a tím bude oslovena široká veřejnost, která se zprvu bude chodit jen dívat, následně se však zapojí do činnosti, nejbližší zájmům jednotlivce. Pak jen bude záležet na tom, zda akce připravovat s cílem oslovit pouze širokou veřejnost a s tímto vědomím akci připravovat, či zda umožňovat široké veřejnosti účast na akcích, které jsou připravovány pro vlastní potřeby, tj. zda nenabídnout, v rámci plánovaného cvičení aktivních záloh, několik účastnických míst, určených pro kohokoliv, či v rámci soutěže spolku nevytvořit několik míst pro ty, co si chtějí danou činnost vyzkoušet.

III. Závěr

Od třetího diskusního tématu až k tomuto jsou jednotlivá diskusní témata vedena zjevně jedinou ideou, a to že by měly být spolky dány na roveň aktivním zálohám. Většina témat je zaměřena na odměňování, uvolňování ze zaměstnání, vojenská cvičení či společný výcvik, časové náročnosti výcviku a pod., čímž je opouštěna idea, zveřejněná v prvních dvou tématech.

Domníváme se, že by se mělo MO vrátit zpět na začátek s cílem využít potenciál spolků v širokém rozsahu, a ne se snažit svázat spolky a jednotlivé členy spolku možnými pravidly, postupy, nařízeními, nedůvodné podřízenosti zákonům (odměny, mzdy, náhrady a pod.), a cvičením či výcvikům.

Spolky existují na základě dobrovolnosti, zájmů, volnočasově a jsou neziskové. Proto každý, kdo do spolku přichází, předpokládá, že:

- a) bude záležet jen na jeho úvaze, zda a jak se bude podílet na činnosti spolku, zda bude či nebude jeho členem, a co „obětuje“ spolku;
- b) bude rozvíjet svůj zájem dle toho, jak on sám uzná za vhodné, v rozsahu toho, co on sám či s kamarády vymyslí a zorganizuje, protože spolková činnost je zábavou a radostí v rámci společného zájmu;
- c) veškerou spolkovou činnost bude vykonávat ve svém volném čase, na základě své vlastní úvahy a bez toho, aby dostával pro zaměstnavatele omluvenky a způsoboval si tak potíže na pracovišti;
- d) jeho spolková činnost nebude honorována, protože proto pracuje/chodí do zaměstnání, do spolku však je on tím, kdo něco přinese.

Každý člen kteréhokoliv spolku je tím, kdo tomuto spolku něco dává, ať už příspěvky, svou energii a práci, své peníze či cokoli dalšího. Někteří členové spolku jsou méně aktivní, někteří jsou aktivní více, to vše v rozsahu dle vlastní úvahy každého jednotlivce a žádný z těchto rozdílných přístupů není vadný. Sám však nedostává nic, anebo jen velmi málo. Většinou je odměnou dobrý pocit, radost ostatních, úspěšná akce, či setkání se s lidmi, kteří mají stejné hobby.

Domníváme se proto, že by MO mělo vyhodnotit právě tyto spolkové principy, tyto by mělo respektovat, rozvíjet je a podporovat, a mělo by se snažit je využít k dosažení cílů vlastních, to však způsobem partnerství a spolupráce se spolky, nikoliv jejich svazováním zákony a povinnostmi, i když jsou nazývány dobrovolnými, stavěním se do pozice nadřízeného, který bude určovat podmínky a povinnosti, či sledováním jediného patrného cíle, a to rozšíření seznamu jmen těch, kdo jsou organizováni pod MO či Armádou, protože to je forma násilná, s níž se spolky a jejich členové nevyrovnají a členové tyto spolky následně opustí.

Máme za to, že by MO mělo vytvářet podmínky pro rozvoj branných spolků, následné by však mělo ponechat na těchto spolcích, protože členové spolků sami dobře ví, co povede k jejich rozvoji a zvyšování odbornosti. Samy spolky jsou na trhu podstatně flexibilnější, než kterákoliv státní organizace, proto by mělo být na vůli jednotlivých spolků to, jak se se svým běžným životem vypořádají a jak budou uspokojovat potřeby svých členů.

Poté by mělo MO využívat získaných dovedností k naplňování vlastních cílů, přiměřeně využívat vše, co produkuje jednotlivé spolky a tyto spolky využívat ke své vlastní propagaci.

Chápeme sice, že se MO snaží o dosažení svých cílů v rámci obrany státu a vítáme to, na druhou stranu by i MO mělo mít pochopení pro to, že např. modelář, který sestaví dron, využitelný pro obranu státu, nemusí být jakkoliv fyzicky zdatný, tudíž že nebude schopen úspěšně absolvovat jakýkoliv vojenský výcvik. Stejně je to i mezi střelci, kdy mnozí jsou schopni navrhnout vynikající úpravy zbraní, podporující či zlepšující jejich funkčnost, anebo jsou vynikající střelci, k tomu však nepotřebují vojenský výcvik, společná cvičení, uvolňování ze zaměstnání, odměny či cokoli podobného, a přesto mohou být takovíto členové spolků pro MO či Armádu přínosem, protože dron bude Armáda používat, úpravy zbraní provede na zbraních ve výzbroji, a vynikající střelec naučí ostatní střílet způsobem, který převyšuje běžné schopnosti osob se zbraní v ruce.

Dle našeho názoru by mělo být základním cílem MO a Armády ČR, ve vztahu k branným spolkům, využití dovedností a zkušeností, a jejich následně rozšiřování jak mezi příslušníky AČR, poté jejich zavedení mezi aktivní zálohy a následně mezi obyvatelstvo obecně, a až v případě, že bude naše země ohrožena, pak teprve využít znalosti a oborovou připravenost jednotlivých členů spolků k samotné obraně státu, protože pak bude zčásti, avšak podstatným způsobem, vyřešena neuspokojivost situace, kterou popisuje MO v Pátém diskusním tématu, když popisuje, když uvádí, že naše země nemá nikoho, kdo by byl schopen ji bránit. Domníváme se totiž, že ačkoliv nejsou naši členové příslušníky Armády ČR ani aktivních záloh, a nejsme ani obzvláště fyzicky zdatní, v případě ohrožení státu nebo válečného stavu budeme schopni naši zemi alespoň po nějakou dobu bránit a budeme významnější silou, než občané, kteří nejsou členy našeho či jiného spolku.

Cílem posledních tří diskusních témat proto dle nás nemělo být řešení personálních problémů a personálních cílů u aktivních záloh, coby prvoplánového požadavku, odvoditelném např. z posledního diskusního tématu, a to: Jaké by bylo vhodné použít motivační prvky pro aktivní zapojení občanů k obraně státu?, ale začlenění stávajících spolků v rozsahu jejich činnosti, právní subjektivity, zvyklostí a právního rámce do obrany státu.

Domníváme se, že cíle byly bezvadně vyjádřeny v Předkládací zprávě MO, popisující Záměr Ministerstva obrany využít fyzického, vědomostního, dovednostního a věcného potenciálu obyvatel České republiky k jejich dobrovolnému zapojování do plnění úkolů ozbrojených sil České republiky a vytvoření široké základny pro zvyšování jejich fyzické zdatnosti, znalostí a dovedností a vytváření mravních vlastností a etických zásad, které by mohli využít k obraně státu, včetně odkazů na různé modely, používané jak u nás, tak v jiných státech.

Nemyslíme si však, že vyjmenované musí nutně znamenat, že každý jednotlivec musí naplňovat všechna kritéria, dostatečně může být naplňování pouze některých kritérií.

Jen se možná neztotožníme s modelem finským, to z důvodu zohlednění mnohdy zjevné neochoty jiných resortních ministerstev spolupracovat (viz. deklarovaná spolupráce s MV a MŠMT). Domníváme se totiž, že by v rámci tohoto tématu mělo mít hlavní, možná jediné, slovo právě MO. MV by se mohlo do činnosti zapojovat (viz. připomínky MV k materiálu, ze kterých neplyne ochota se na projektu spolupodílet), MŠMT by mělo rozhodnutí MO respektovat.

K otázce začlenění spolků do systému obrany státu

Opakovaně jsme svými příspěvky odůvodňovali to, že by spolky neměly být vnímány jako aktivní zálohy, a že by měl být mezi brannými spolky a aktivními zálohami podstatný rozdíl.

V současnosti je základním subjektem, pověřeným obranou státu, Armáda ČR, která je tvořena profesionály. Podmínkami proto nemá smysl se zde zabírat.

V případě potřeby a tam, kde nemá Armáda ČR dostatečné kapacity pro obranu státu a plnění specifických úkolů, je předpokládáno využití aktivních záloh.

Dojde-li k ohrožení státu nebo válečnému stavu, pak budou k obraně povoláni všichni, kteří budou schopni stát bránit, to s ohledem na jejich schopnosti a znalosti, kdy do této kategorie řadíme právě členy branných spolků, coby velké skupině obyvatelstva, která bude schopna v krátké době naučit ostatní občany, povolané k obraně státu, určitým specifickým dovednostem, kdy právě množství členů spolků a jejich dovednosti budou významným prvkem při výcviku těch, kteří znalostmi a dovednostmi disponovat nebudou a na jejichž výcvik nebude mít první a druhá složka obrany státu potřebné množství času a personálních kapacit.

Z tohoto členění by pak měl plynout i rozdílný přístup, práva, povinnosti a ochrana těchto jednotlivých skupin. S ohledem na specifické postavení příslušníků Armády ČR se touto (první) skupinou zabírat nebudeme a popíšeme rozdíly, které by měly být mezi aktivními zálohami, tj. druhou skupinou a brannými spolky, tedy třetí skupinou, kdy samy skupiny představují pořadí nasazení, využitelnosti a z toho plynoucí nezbytnosti znalostí, dovedností a rozsahu podpory a péče, která by jim měla být poskytována.

Dle našeho názoru by měly vzniknout/být zachovány mezi aktivními zálohami a brannými spolky tyto rozdílnosti:

A. Povinnosti:

aktivní zálohy	předmět	branné spolky
Ano	<i>povinný výcvik</i>	Ano, pouze však jako součást prokázání prvotních dovedností tam, kde k tomu vznikne důvodná potřeba (např. získání zbrojního průkazu)
Ano	<i>povinná cvičení</i>	Ne
Ano	<i>vzdělávání</i>	V rozsahu individuálního zájmu a dále v rozsahu a způsobem dle vlastních zvyklostí spolku
Ano	<i>nasazení v době míru</i>	Pouze na základě dobrovolnosti
Ano	<i>obrana státu, válečný stav</i>	Ano

V povinnostech vidíme zásadní rozdíl mezi aktivními zálohami a členy spolků, a současně máme za to, že tuto rozdílnost je zapotřebí zachovat a podporovat, protože právě povinnosti jsou tím, co mnohé odrazuje od toho, aby se občané stali aktivními zálohami, členství v branném spolku jim však nebude na překážku.

B. Právní působnost:

aktivní zálohy	předmět	branné spolky
Nesamostatný subjekt, je součástí jiného	<i>právní subjektivita</i>	Samostatná právní osobnost
Nesamostatná působnost, systém nadřízenosti a podřízenosti	<i>rozhodování</i>	Samostatná působnost
podřízený	<i>vztah k AČR a MO</i>	partner
Na základě smlouvy	<i>vztah k občanovi</i>	Dobrovolné členství

I zde by měly být zachovány uvedené principy, které mají tradice a nepovažujeme za vhodné či žádoucí je měnit.

C. Specifické nároky:

aktivní zálohy	předmět	branné spolky
Ano, je povinností se účastnit cvičení	<i>uvolňování ze zaměstnání</i>	Ne, jedná se o dobrovolnou, zájmovou činnost, tedy zábavu
Ano, je povinností se účastnit cvičení	<i>ochrana dovolené na zotavenou</i>	Ne, jedná se o dobrovolnou, zájmovou činnost, tedy zábavu

Zastáváme názor, že je zapotřebí poskytnout příslušníkům aktivních záloh potřebnou ochranu pracovně-právních vztahů i přesto, že toto mnozí zaměstnavatelé odmítají, protože jim absence zaměstnanců působí organizační obtíže. Za zvážení by stálo, zda firmám, které zaměstnávají příslušníky aktivních záloh, neposkytovat nějaké výhody či je nějakým způsobem nezvýhodňovat (např. propagací) tak, aby nevnímali negativně uvolňování svých zaměstnanců pro potřeby cvičení.

Veškeré dění ve spolcích je založeno na principu dobrovolnosti, tedy principu, který je chráněn Ústavou a občanským zákoníkem, a tento princip by neměl být opouštěn.

Ano, v rámci vlastní invence jednotlivců, společně s AČR a spolky	<i>dobrovolné vzdělávací kurzy</i>	Ano, v rámci vlastní invence jednotlivců, společně s AČR a aktivními zálohami
Ano	<i>dobrovolná společná cvičení</i>	Ano, je na zvážení způsob řešení nákladů, které s tímto souvisí
Ano	<i>dobrovolná účast na akcích spolků</i>	Ano, náklady související nese spolek a/nebo člen

Ve svých příspěvcích jsme opakovaně navrhovali to, aby došlo k provázání činnosti AČR, aktivních záloh a branných spolků s tím, že takto je možné si vyměňovat zkušenosti a prezentovat se veřejnosti. Problematická bude pouze otázka finanční, související s kurzy, cvičeními či akcemi spolků, protože každému organizátorovi (je jedno, zda tímto bude AČR či MO anebo spolek) budou vznikat účastnické náklady, s nimiž bude zapotřebí se vypořádat. (cestovní náhrady, vstupné/startovné a pod.)

D. Finanční nároky:

aktivní zálohy	<i>předmět</i>	branné spolky
Ano	<i>náhrada mzdy</i>	Ne, jedná se o dobrovolnou, zájmovou činnost, tedy zábavu
Ano	<i>cestovní náhrady</i>	Ne, jedná se o dobrovolnou, zájmovou činnost, tedy zábavu
Ano	<i>odměny za činnost</i>	Ne, jedná se o dobrovolnou, zájmovou činnost, tedy zábavu (výjimkou je vlastní způsob odměňování v rámci běžné činnosti spolků)
Ne, jelikož k nim nevzniká důvod	<i>dotační programy</i>	Ano, na základě těchto vznikne prostor pro rozvoj činnosti a nábor nových členů

K uvedenému jsme se vyjadřovali v rámci jednotlivých témat, tedy zde jen shrnutí.

E. Materiální zabezpečení:

aktivní zálohy	<i>předmět</i>	branné spolky
Ano, včetně zbraní automatických	<i>držení zbraní</i>	dle zákona o zbraních, účinného k dnešnímu dni
Nese AČR, resp. MO	<i>náklady na pořízení zbraní</i>	Nese spolek či jeho člen, jedná se o dobrovolnou, zájmovou činnost, tedy zábavu
Nese AČR, resp. MO	<i>náklady na vybavení</i>	Nese spolek či jeho člen, jedná se o dobrovolnou, zájmovou činnost, tedy zábavu
Ano	<i>využití majetku AČR</i>	Ano

Jsmo si vědomi toho, že v současnosti aktivním zálohám není dlouhodobě svěřována střelná zbraň, tuto obdrží příslušník aktivních záloh pouze pro potřeby cvičení. To nepovažujeme za správné, domníváme se totiž, že je-li příslušník aktivních záloh způsobilý nosit zbraň při výcviku, musí být způsobilý i k tomu, aby ji měl dlouhodobě svěřenu do správy. Na základě tohoto by pak každý o svou zbraň řádně pečoval a tuto by se naučil podstatně lépe ovládat. Uvědomujeme si, že tento názor nebude tím populárním, na zbraních však my, sportovní střelci, nevidíme nic zvláštního, a proto v tomto nespatrijeme nic, co by mělo být vnímáno negativně. Současně si uvědomujeme, že tento cíl může být splněn pouze za předpokladu, že bude ověřena individuální způsobilost příslušníka aktivních záloh, což je možné realizovat v rámci příslušného výcviku.

U členů branných spolků vidíme prostor v tom, že by byla členům těchto spolků zachována práva a povinnosti k držení a nabytí zbraní dle současného zákona o zbraních, tj. bez ovlivnění Směrnici EU 2017/853. Náklady na pořízení zbraní by si měly nést spolky a jejich členové sami, čímž nevylučujeme možnost dojednat s CZUB a S&B možnost nákupu zbraní a střeliva, používaného AČR, za výhodnější ceny, což se

spolkům, bez účasti MO, coby velkoodběratele, nepovede. Obdobně toto vnímáme i v případě pořizování vybavení.

Opět zde připomeneme, že Směrnice EU č. 2017/853 neobsahuje povinnost absolvovat jakýkoliv vojenský výcvik, pouze umožňuje udělení výjimky pro nabývání zbraní kategorie A v rámci účelu, který je udělením sledován. Požadavek „dobrovolného vojenského výcviku“ je zmiňován pouze v čl. 16, popisujícím důvody, které vedly k přijetí směrnice, to jako jeden z možných příkladů, tvořící národní obranu členského státu. Podstatnou tedy je obrana státu, nikoliv vojenský výcvik dobrovolný či nedobrovolný.

K využití majetku, např. střelnic, které jsou ve vlastnictví AČR/MO, jsme se vyjadřovali již v předchozím příspěvku.

Pátý diskusní příspěvek se jevil jako nejjednodušší a nejkratší, omlouváme se proto za délku, která vyplynula ze shrnutí témat.

Pro úplnost uvádíme, že Asociace sportovní dynamické střelby České republiky, z.s. (dříve Asociace praktické střelby ČR) je svazem, sdružujícím přes 30 spolků, působících na území ČR v oblasti sportovní střelby, které sdružují více než 500 aktivních sportovních střelců. Asociace vznikla v roce 1992 jako občanské sdružení působící pod názvem Asociace praktické střelby ČR, je řádným členem mezinárodní organizace International Practical Shooting Confederation a kolektivním členem Svazu branně-technických sportů České republiky, z.s.

I nadále platí, že v případě potřeby jsme připraveni i nadále poskytnout potřebnou součinnost či objasnění uváděného.

S pozdravem

Bc. Roman Šedý, v.r.
prezident ASDS ČR